

- 4) Fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, for så vidt som Kommissionen let kunne have vedtaget mindre indgribende foranstaltninger for at håndtere forsyningsknapheden, som ikke udelukkende var til skade for importerende raffinaderier.
- 5) Femte anbringende vedrører tilsidesættelse af berettigede forventninger, idet sagsøgerne havde en berettiget forventning om, at Kommissionen ville bruge de disponible værktøjer i forordning nr. 1234/2007 for at genoprette adgangen til rått rørsukker, til raffinering. Sagsøgerne havde også en berettiget forventning om, at Kommissionen ville bevare balancen mellem importerende raffinaderier og indenlandske sukkerproducenter.
- 6) Sjette anbringende vedrører en tilsidesættelse af princippet om omhu, grundighed og god forvaltningsskik, idet de af Kommissionen truffne foranstaltninger var åbenbart uforholdsmæssige på grund af forsyningsknapheden. Kommissionen burde have lettet importrestriktionerne for rørsukker-raffinaderier. I stedet forøgede Kommissionen den hjemlige produktion og underlagde adgangen til yderligere import skatter af pønål og uforudsigelig karakter.
- 7) Syvende anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 39 TEUF, idet Kommissionen ikke har opfyldt to af målene i denne traktatbestemmelse.
- 8) Ottende anbringende vedrører tilsidesættelse af Kommissionens forordning nr. 1006/2011⁽²⁾, idet de afgifter, der gælder for hvidt sukker, kun ligger lige over dem for rått sukker, idet forskellen er på omkring 30 EUR pr. ton. Dette er i klar modsætning til forskellen på 80 EUR mellem standardimportafgiften for raffineret sukker (419 EUR) og råsukker til raffinering (339 EUR), der er fastsat i Kommissionens forordning nr. 1006/2011.

Til støtte for erstatningspåstanden gør sagsøgerne endvidere gældende, at Kommissionen groft og åbenbart har overskredet grænserne for det skøn, den er tillagt ved forordning nr. 1234/2007, som følge af dens passivitet og uhensigtsmæssige handlinger. Desuden udgør Kommissionens undladelse af at træffe passende foranstaltninger en klar tilsidesættelse af en retsregel, »som har til formål at tillægge borgerne rettigheder«. Kommissionen har især tilsidesat retssikkerhedsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling, proportionalitetsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og princippet om pligt til at udvise omhu, grundighed og om god forvaltningsskik, der er generelle EU-principper.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22.10.2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter., EUT L 299, s. 1.

(²) Kommissionens forordning (EU) nr. 1006/2011 af 27.9.2011 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, EUT L 282, s. 1.

Sag anlagt den 1. august 2012 — Klizli mod Rådet

(Sag T-336/12)

(2012/C 287/67)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Yousef Klizli (Damaskus, Syrien) (ved advokat Z. Garkova-Lyutskanova)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesafgørelse 2012/256/FUSP af 14. maj 2012 om gennemførelse af Rådets afgørelse 2011/782/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 126, s. 9) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 410/2012 af 14. maj 2012 om gennemførelse af artikel 32, stk. 1, i forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT L 126, s. 3) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1) Første anbringende om

- at sagsøgeren fejlagtigt er blevet opført på listerne som en person, der støtter regimet økonomisk.

2) Andet anbringende om

- at de anfægtede rådsretsakter er vedtaget uden hjemmel, og at de tilsidesætter begrundelsespligten, retten til kontradiktion, retten til en effektiv domstolsbeskyttelse og ejendomsretten, ligesom de tilsidesætter proportionalitetsprincippet og skader sagsøgerens gode navn.